

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2013CC405
Zaaknummer Klachtencommissie 2012T945

datum uitspraak 16/01/2014

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
bijgestaan door: mr. H.J.P.M. van Berckel-van der Rijken, advocaat te
Breda,

te voldoen door:

de Congregatie der Broeders van de Heilige Aloysius Gonzaga
(Broeders van Saint Louis),
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 29 augustus 2013, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 10 juli 2013 met zaaknummer 2012T945, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief d.d. 13 augustus 2013, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker komt uit een [gezin]. Verzoeker, alsmede de andere kinderen uit het gezin, zaten op internaten. Verzoeker heeft tot en met de 4^e klas van de lagere school bij een familielid gewoond en ging vervolgens naar het [internaat], alwaar hij naar de 5^e klas ging. Na de lagere school, ging verzoeker naar het [college] in [plaats], waar hij de HBS volgde. Tijdens zijn verblijf op het [internaat] had hij weinig contact met zijn familie.

Vanaf het tweede jaar op de HBS kreeg verzoeker ook [vak]. Verzoeker kreeg toen ook bijles van wijlen [naam] (hierna: broeder [naam]). Broeder [naam] heeft verzoeker seksueel misbruikt. Broeder [naam] bouwde het contact met verzoeker op. Hetgeen begon met het geven van complimenten over het uiterlijk van verzoeker, ontaardde in seksueel misbruik, waarbij de deur van het lokaal op slot ging en de gordijnen dicht. Gedurende twee schooljaren, te weten van 1962 tot en met 1964, is verzoeker door broeder [naam] regelmatig betast aan zijn lichaam, waaronder aan zijn geslacht. In diezelfde periode heeft broeder [naam] verzoeker ook meerdere malen met een vinger dan wel een tube aambeienzalf gepenetreerd. Er zijn geen aanwijzingen dat broeder [naam] verzoeker met zijn geslachtsdeel heeft gepenetreerd.

Verzoeker heeft tot zeer recent nooit over het hem aangedaan seksueel misbruik kunnen praten. Dit heeft ertoe geleid dat hij het grootste gedeelte van zijn leven opgezaald heeft gezeten met een geheim, gevoelens van schaamte, machteloosheid en angst voor ontdekking. Deze gevolgen heeft verzoeker -aldus de klachtencommissie onder 4.3 van haar advies- door zijn stevige persoonlijkheidsstructuur en zijn positie op de achtergrond weten te houden. Duidelijk is dat broeder [naam] het vertrouwen van zowel verzoeker als zijn ouders, die dachten verzoeker in een veilige en toegewijde omgeving te hebben geplaatst, op ernstige wijze heeft geschaad. Verzoeker was bij aanvang van het seksueel misbruik 14 jaar oud.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoeker geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de Klachtencommissie, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker tegen broeder [naam] met zaaknummer 2012T945, waarin de klacht gegrond is verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdragers van de aangeklaagde tot overname van het advies.

3.2 categorie-indeling algemeen

Wat de categorie-indeling van het seksueel misbruik betreft, merkt de Compensatiecommissie in zijn algemeenheid het volgende op. Artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling is van toepassing in geval van eenmalige tot enkele malen verkrachting. De reikwijdte van het begrip verkrachting binnen categorie 4 dient -aldus de Toelichting bij de Compensatieregeling- door de Compensatiecommissie te worden bepaald. De Compensatiecommissie ziet in zijn algemeenheid seksuele handelingen waarbij wordt binnengedrongen in het lichaam van ofwel het slachtoffer ofwel de dader als verkrachting die valt in categorie 4. De onderhavige seksuele handelingen, waarbij in de anus wordt binnengedrongen, vallen daar ook onder.

3.3 categorie-indeling in deze zaak

Gelet op de aard en de omvang van het jegens verzoeker gepleegde, door de Klachtencommissie in overweging 4.3 van haar advies aannemelijk geachte seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2, waarbij ook sprake was van het meerdere malen in de anus binnendringen en het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag van financiële compensatie in categorie 4, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, kan dat naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval niet aan de orde zijn, hetgeen met zich brengt dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 4.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

4.2 Zoals onder 3.3 vermeld, is sprake van indeling in categorie 4, zoals geformuleerd in artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling. Uit het advies van de Klachtencommissie blijkt dat verzoeker kennelijk een modus had gevonden om met het seksueel misbruik om te gaan, wellicht mede door zich te storten op het werk. Gelet daarop en op het feit dat verzoeker na het afronden van een studie economie een goede carrière in het bedrijfsleven heeft gemaakt, is de Compensatiecommissie van oordeel dat van 'substantiële vermogensschade' (als bedoeld op pagina 10 onder '5. De categorieën', 2e alinea van de Toelichting bij de Compensatieregeling) niet gesproken kan worden. Hetgeen verzoeker in bijlage 4 bij het aanvraagformulier met betrekking tot door hem geleden en nog te lijden vermogensschade aanvoert, alsmede de door hem genoemde hoge financiële offers, die zijn ouders hebben moeten brengen om hem als kind in een vermeend veilige omgeving op [internaat] te kunnen plaatsen, betreffen schade-posten die naar het oordeel van de Compensatiecommissie in een te ver verwijderd causaal verband staan met het hem aangedane seksueel misbruik om daaraan te kunnen worden toegerekend.

Vorenstaande overwegingen leiden tot het advies tot betaling van het in categorie 4 vermelde vaststaande bedrag van €25.000,-- .

Dit advies laat onverlet dat de Compensatiecommissie van oordeel is dat sprake is geweest van een ernstige inbreuk op de lichamelijke en geestelijke integriteit van verzoeker, met de nodige psychische gevolgen van dien.

4.3 Gelet op artikel 22 van de Compensatiecommissie kan een vergoeding van eventuele kosten voor rechtsbijstand in het onderhavige geval niet aan de orde zijn.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 4 en het hierna te vermelden bedrag voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie geschiedt zonder dat van verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 4 en adviseert verweerder binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak een bedrag van €25.000,- aan verzoeker te betalen.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 16/01/2014 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter